

Til lovforslag nr. L 255. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 20. maj 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven

(Forvoldelse af fare for smitte med livstruende og uhelbredelig sygdom)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

AktHIVhuset,
Christensen, Mogens Max, Frederiksberg,
Danmarks Bløderforening,
Dansk Retspolitisk Forening,
HIV-Danmark,
Kløve, Kurt og Sørensen, Sonja, Solrød
Strand,
Landsforeningen for bøsser og lesbiske og
Positivgruppen.

Nogle af henvendelserne og nogle af udvalgets spørgsmål m.v. samt justitsministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af justitsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Flertallet understreger, at det først og fremmest påhviler den enkelte at beskytte sig selv mod risikoen for smitte med HIV-virus. Lovforslaget tilsigter ikke på nogen måde at ændre eller udvande dette princip, der er en af grund-

pillerne i den hidtidige indsats mod udbredelsen af HIV-virus og sygdommen AIDS. Lovforslaget tilsigter heller ikke på anden vis at ændre ved den hidtidige AIDS-politik.

Det er afgørende for denne indsats, at der ikke sker en generel kriminalisering af de HIV-smittede og sygdommen AIDS eller en forringelse af de smittedes vilkår. Det er desuden af stor betydning, at et lovinitiativ formuleres således, at det ikke har utilsigtede bivirkninger, herunder at det ikke afskrækker den enkelte fra at lade sig teste for HIV-virus eller fra at henvende sig til rådgivningen.

Det er flertallets indtryk, at langt de fleste HIV-smittede er indstillet på at dyrke sikker sex. Da der imidlertid er tale om et årelangt sygdomsforløb, er det nærmest uundgåeligt, at der kan forekomme tilfælde, hvor der trods alle gode hensigter alligevel forekommer ubeskyttet seksuelt samvær. Sådanne tilfælde, hvor den pågældende i almindelighed søger at beskytte partneren, men hvor det ikke gennemføres helt konsekvent, er ikke et udtryk for bevidst uforsvarlig adfærd og bør derfor ikke kriminaliseres. Efter flertallets opfattelse bør anvendelsesområdet for den foreslåede regel i straffelovens § 252, stk. 2, således kun være de særligt alvorlige forhold, hvor HIV-smittede personer bevidst tilsidesætter hensynet til deres medmennesker i forbindelse med bl.a. seksuelt samvær.

Flertallet har med tilfredshed bemærket, at justitsministeren i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål fra udvalget har oplyst, at en råd-